

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/212/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622010092
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622010092.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko C. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Senica z 23.10.2023, č. k. 1T/12/2022 - 1244, na neverejnom zasadnutí konanom 16.11.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Senica napadnutým uznesením postupom podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zamietol žiadosť obžalovaného A. B. o prepustenie z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. záruku matky obžalovaného D. B. za ďalšie správanie obžalovaného neprijal, písomný sľub obžalovaného podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal a súčasne jeho väzbu nenahradil podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Po vyhlásení uznesenia sa prítomný prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, obžalovaný voči nemu zahlásil sťažnosť.

Obžalovaný zahlásenú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajkyne a uviedol, že v tomto štádiu konania nie je dôvod na ďalšie trvanie väzby. V súčasnej dobe poškodená nebýva na spoločnej adrese a za neho ponúkla záruku jeho matka, ktorá mu poskytne ubytovanie v E.. S poškodenou nežijú v spoločnej domácnosti a sú už rozvedení. Ponúkol mu prácu aj bývalý zamestnávateľ, kde vykonával prácu ako vodič vnútroštátnej dopravy. Pokračovanie v páchaní trestnej činnosti je vylúčené, nakoľko nemá záujem s poškodenou žiť, ani ju kontaktovať. Podľa jeho názoru záruka matky spolu s možnosťou ísť bývať k nej do E. a zabezpečená práca v C. sú dostatočné dôvody na to, aby ho súd prepustil. Tvrdenie súdu, žeby mohol poškodenú vyhľadať a tak pokračovať v páchaní trestnej činnosti sú len domnienky a dohady súdu. Je ochotný sa podrobiť aj povinnosti zákazu styku s poškodenou, zákazu priblíženia k poškodenej a zákazu kontaktovať poškodenú. Namietal, že súd sa nedostatočným spôsobom zaoberal inštitútmi, ktorými je možné nahradiť väzbu a obmedzil sa len na konštatovanie, že účel väzby možno dosiahnuť iba jej priamym výkonom. Súd nenahradil jeho väzbu aj s poukazom na to, že sa ku skutku nepriznal, čo je ústavne neakceptovateľné. Vyslovil názor, že mu bolo porušené základné právo na osobnú slobodu podľa článku 17 ods. 2 a 5 Ústavy SR a právo na osobnú slobodu a bezpečnosť podľa článku 5 ods. 1 písm. c) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Sťažnosť obžalovaný odôvodnil aj sám (č. l. 1270 - 1273) a uviedol, že okresný súd nesprávne uvádza, že bol odsúdený za takúto trestnú činnosť, pretože otázka je na akých dôkazoch, čo nemá súvis s touto trestnou vecou. Poukázal na znalecký posudok, ktorý má potvrdzovať, že sa v skúšobnej dobe nedopustil toho istého trestného činu. Namietal, že do úvahy sa berie znalecký posudok na jeho osobu z roku 2017, pričom žiadal o kontrolný posudok nezaujatej znalkyne. Poukázal na skutočnosť, že synovia

majú 11 a 16 rokov, tak nie je nutnosť ich navštíviť v mieste trvalého bydliska. Podľa neho nie je na mieste ani výrok prokurátora, že od ostatného rozhodnutia o väzbe neprišlo k zmene dôkaznej situácie, práve naopak, keď bol potvrdený výrok znalca a výsledky znaleckého skúmania na jeho bývalú manželku. Zavádzajúce je aj odôvodnenie, že vplyv jeho matky nemal na neho žiadny pozitívny efekt po predchádzajúcom odsúdení. Predtým nemala povinnosť sa za jeho správanie zaručiť, ale zrozumiteľne sa za jeho správanie zaručuje v tomto prípade.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd ako nadriadený orgán príslušný na rozhodnutie o sťažnosti najskôr skúmal procesné podmienky pre tento postup a zistil, že sťažnosť podal obžalovaný ako oprávnená osoba, podal ju v zákonom stanovenej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná. Následne postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal obžalovaný sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd v danej veci postupoval v súlade so zákonom a správne, keď určil termín výsluchu obžalovaného na 23.10.2023, na ktorom rozhodol o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, ktorá bola okresnému súdu doručená 17.10.2023 (č. I. 1215 - 1219), úkon procesne správne zrealizoval a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

Zo spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že o väzbe obžalovaného bolo naposledy rozhodnuté uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 31.08.2023, sp. zn. 1T/12/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.09.2023, sp. zn. 6Tos/164/2023, keď bola žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietnutá a jeho väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Pokiaľ ide o splnenie formálnych podmienok uplynulo viac ako 30 dní od posledného rozhodovania o väzbe obžalovaného.

Pokiaľ ide o dôvodnosť trestného stíhania vo vzťahu k osobe obžalovaného, krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že aj v tomto štádiu konania stále pretrváva dôvodné podozrenie, že sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku, keď okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2023 vyhlásil rozsudok, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), d) Tr. zák. s poukazom § 138 písm. b) Tr. zák., za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Na tomto mieste krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý bol stranám doručený a kde okresný súd konštatuje, že obžalovaný je z trestného činu usvedčovaný poškodenou F. B., svedkyňou G. B. a svedkom A. B. F., pričom zároveň okresný súd poukázal najmä na závery znaleckého posudku č. 42/2023.

Sťažnostnými námietkami obžalovaného čo do výroku o vine sa bude krajský súd zaoberať v odvolacom konaní, pričom nateraz tieto námietky musí súd vyhodnotiť ako nedôvodné, keďže pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o jeho vine či nevine, súdy posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Existencia takéhoto dôvodného podozrenia pritom predpokladá, že sú dané skutočnosti alebo informácie, ktorými by bolo možné presvedčiť nezávislého a objektívneho pozorovateľa o tom, že sa dotyčná osoba mohla dopustiť trestného činu. Tieto skutočnosti, na ktorých

sa podozrenie zakladá, však nemôžu byť na rovnakej úrovni ako skutočnosti potrebné k odôvodneniu odsúdenia, lebo v konaní o väzbe súdy nehodnotia dôkazy s konečnou platnosťou. Takéto hodnotenie je vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej, ktoré v prípade postavenia obžalovaného pred súd nasleduje potom, čo bolo v súlade so zásadami bezprostrednosti a ústnosti vykonané celé dokazovanie.

Pokiaľ ide o dôvody tzv. preventívnej väzby u obžalovaného podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., t. j. existenciu dôvodnej obavy, že by obžalovaný v prípade prepustenia z väzby na slobodu konal spôsobom predpokladaným v ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda že by mohol pokračovať v trestnej činnosti, táto obava je aj podľa názoru krajského súdu naďalej daná, je reálna a vyplýva z kombinácie okolností prípadu, resp. charakteru stíhanej trestnej činnosti a osoby obžalovaného.

Ako správne uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, obžalovaný v minulosti už bol za totožnú násilnú trestnú činnosť spáchanú voči poškodenej odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica z 03.09.2018, sp. zn. 1T/66/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 30.05.2019, sp. zn. 5To/28/2019 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol následne uznesením Okresného súdu Trnava z 28.04.2020, sp. zn. 4PP/21/2020 podmiennečne prepustený a bola mu určená skúšobná doba na 7 rokov a nariadená kontrola technickými prostriedkami - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby v trvaní 3 roky, počas ktorej bol obžalovaný povinný zdržiavať sa na území Slovenskej republiky, súčasne mu bol nariadený aj probačný dohľad vo výmere 3 roky a boli mu uložené povinnosti.

Správne tiež okresný súd skonštatoval, že aktuálne súdnej trestnej činnosti sa mal obžalovaný dopustiť v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia s ustanoveným probačným dohľadom a nariadenou kontrolou technickými prostriedkami. Ak teda ani časť vykonaného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale ani hrozba premeny zvyšku tohto trestu nemala mať na obžalovaného taký vplyv, aby ho motivovala k zmene správania voči poškodenej, tak je namieste obava z možného pokračovania v násilnej trestnej činnosti voči poškodenej aj v tomto štádiu trestného konania stále odôvodnená. A to i s poukazom na závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie PhDr. Zity Michlerovej, z ktorých záverov vyplývajú sklony obžalovaného k agresivite, impulzivite a vysokej nekritickosti voči vlastnému správaniu.

Opakovane krajský súd uvádza, že na týchto záveroch nič nemení ani skutočnosť, že obžalovaný nemá záujem sa kontaktovať s poškodenou a bude bývať u matky, keď v telefonickom rozhovore dňa 04.07.2022 sa obžalovaný poškodenej vyhráždal, aby sa modlila, aby vo väzení skapal, lebo uvidí čo teraz bude. Potom sa javí ako logická úvaha o možnom predpoklade, že by v prípade prepustenia na slobodu vyhľadával poškodenú a napokon i svojich synov, s ktorými má záujem sa stretávať a títo žijú s poškodenou v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o možnosť alternovať väzbu obžalovaného prijatím záruky matky obžalovaného za jeho ďalšie správanie, prijatím písomného sľubu alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por., túto možnosť okresný súd správne preskúmal a dospel aj k správne mu záveru o nemožnosti takýchto alternácií väzby obžalovaného. Pokiaľ ide o písomný sľub obžalovaného, tento považoval krajský súd za nedostatočný a to najmä na osobu obžalovaného, ktorý má sklon k agresivite, impulzivite a je vysoko nekritický voči vlastnému správaniu. K záruke matky obžalovaného sa žiada dodať, že pokiaľ táto nemala na neho doteraz žiadny vplyv, nie je žiadny rozumný dôvod sa domnievať, že by mohla aj s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý je nekritický k svojmu správaniu a v jeho živote je prítomné výrazné hostilné nastavenie voči ženám (matka, sestra, manželka, dcéra), na neho pozitívne vplývať. Treba na tomto mieste zdôrazniť, že aktuálne súdnej trestnej činnosti sa mal obžalovaný dopustiť počas realizácie dohľadu mediačného a probačného úradníka s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne a zákonné, preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného B. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.